Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26471
Copyright: Admont, Benediktinerstift

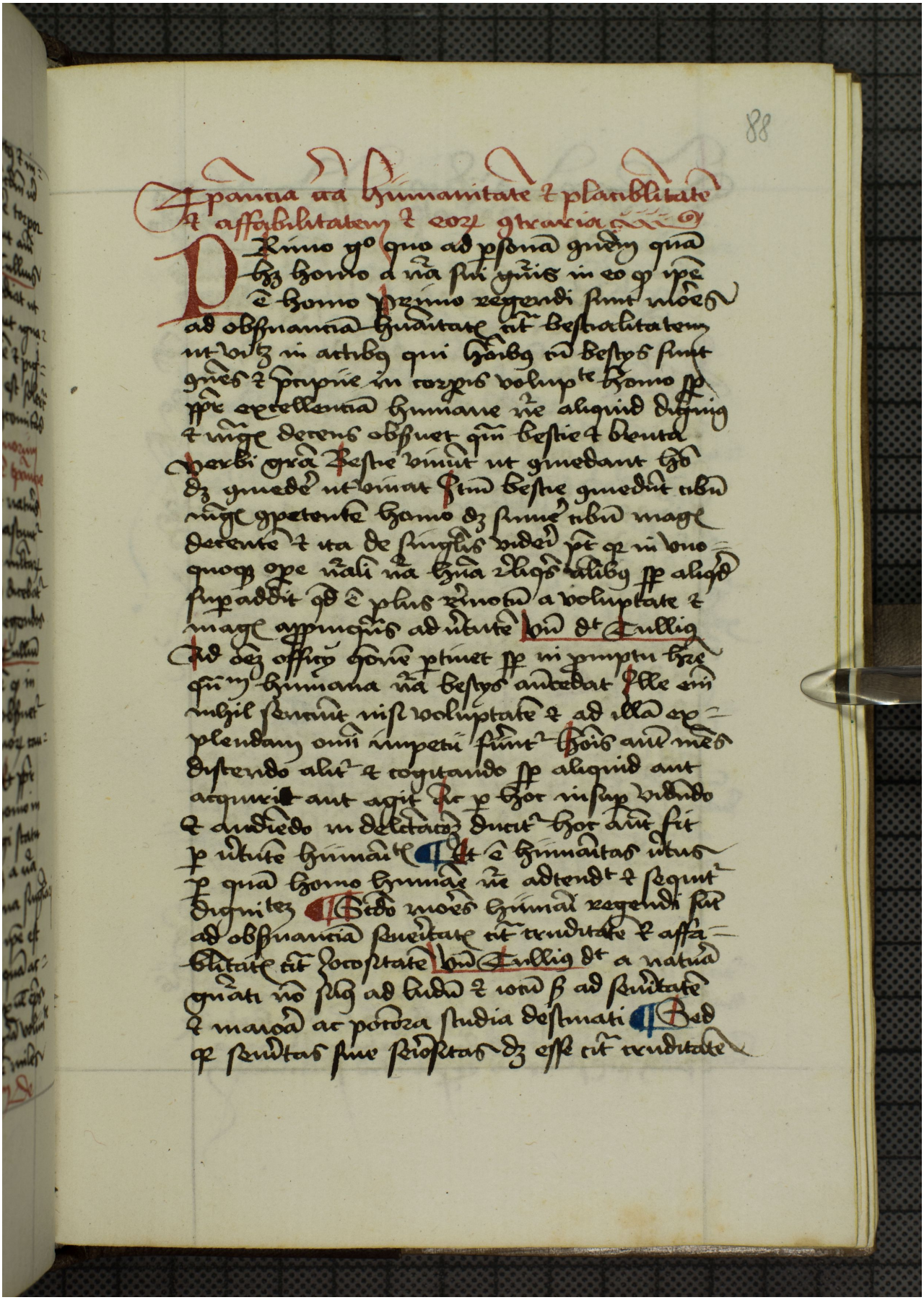

De parcia ad humanitate et planabilitate et affabilitatem et eorum gracia

Primo igitur quo ad personam quidem quia
hic homo a natura sui generis in eo quod ipse
et homo primo regendi sunt modos
ad obseruancia humanitatis sicut bestialitatem
ut vitia in actibus qui hominibus ad bestias sunt
quidem et proprie in corporis voluptate homo se
ipse excellencia humane vite aliquid differing
et unde decens obseruet quin bestie et brenta
verbi gracia bestie vivunt ut quiedant ipsi
dicit quiede ut omnia sunt bestie quiedunt ubi
unde appetente homo dicit sunt ubi magis
decente et ita de singulis videt ipse quia in uno
quoque ope vitali natura huius vitiosus aliby se aliquid
superaddit quod est plus remotum a voluptate et
magis appropriis ad utilitate Unde dicit et nullig
ad dei officio homine pertinet se in principio hic
quin humana natura bestiis antecedat Ille enim
nihil sentiunt nisi voluptate et ad illa ex
plendam omni impetu sunt hominis autem mes
dystendo alius et cogitando se aliquid aut
acquirit aut agit et ipse hoc in sup vibrido
et audiendo in delectacio ducit hoc autem fit
per utilitate humanitatis Et est humanitas utilis
per quia homo humane vite adtendit et sequit
dignitez Sicut modos humani regendi sunt
ad obseruancia suauitate sicut tenuitate et affa
bilitate sicut hospitate Unde et nullig dicit a natura
quati non sig ad studia et non per ad suauitate
et maxime ac potiora studia destinati Sed
et suauitas sive hospitas dicit esse sicut tenuitate